

U OVOM BROJU:**DA LI SE ŽENITI ILI SE NE ŽENITI?***"Borba za dušu"***ŠTA JE NAJPRETEŽNIJE***Rick Waren***SLEDITI HRISTA***Toma Kempinski***DOBRO TLO***Jarmila Kalko***RAZMIŠLJANJA O POSTU***Jelena Dir***misaone refleksije****SionT InBox****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević**Vlatko i Jelena Dir***Tekstove priložili:***Žarko Dorđević**Dražko Đenović*

Reč Božja je univerzalna i široko primenljiva. Sveti Duh se upoređuje sa raznim pojmovima: oganj, čekić, ogledalo, svetlo, dobro seme... samo da bi mi službu i moć Reči Božje shvatili što bolje i da ona može imati što blagosloveniji uticaj na naše živote.

Reč Božja je poput "ognja" koji spaljuje sve što činimo i radimo van Božje volje i iz pogrešnih motiva - svaku našu "slamu, drvo ili seno".

Reč Božja je i poput "čekića", koji udara po kamenju i mrvi ga u prah. Ovaj čekić lomi naš ponos i stavlja nas u podređeni položaj prema Bogu.

Reč Božja je poput "ogledala", u koje kad se zagledamo možemo videti sebe onako kako nas Bog vidi - naše stvarno ja.

Reč Božja je poput "svetla", koje nam osvetljava životnu stazu u ovom mračnom svetu.

Reč Božja je poput "dobrog semena" koje u sebi nosi novi život i potencijal. Klijavost ovog semena je 100%, ali da bi ono zaista i toliko donelo roda, mora biti stavljeno u "dobru zemlju" - "plemenito srce". Da bi zemlja postala "dobra" mora se raditi na njoj, katkad veoma naporno i dugo. Ona se duboko ore, čisti od kamenja i korova i drobi. To bi značilo, da bi trebalo da se više bavimo našim srcem na ovakav način, da ga duboko preispitujemo, ispovedamo svoje grehe, da se kajemo i ponizimo se pred Bogom. Učinimo svoje srce po Božjim standardima "dobrim i plemenitim" - dostojnim Boga.

Upravo tako, dragi naši čitaoci, ukoliko želimo da sebe i naše crkve vidimo drugačije, pune roda i slave Božje: onda početak na tom putu je "promena našeg srca", nas samih. Poput marljivog ratara učinimo naše srce spremnim i plemenitim za primanje Božjeg semena - Reči. Koje će u ovakvim srcima doneti mnogostruke rodove blagoslova i za nas same i naše crkve. Svaka promena unutar naše crkve, grada, nacije počinje iz srca pojedinaca.

"Sine moj, daj mi srce svoje, i oči tvoje neka paze na moje pute." (Pri. 23:26)

Vaša, SIONSKA TRUBA.

DA LI SE ŽENITI ILI SE NE ŽENITI?

"Borba za dušu"

Nekoliko mladih ljudi me je iznenadilo sa pitanjem da li se treba ženiti ili ne? Uvek su mislili na duhovne ciljeve. Hteli su da rade za Gospoda. Njihov plan mi se svideo, ali način - odreći se braka, istinu da vam kažem, baš i nisam mogao da zamislim. Sa svoje dvadeset četiri godine nisam bio vernik. Jako dobro se sećam, da kada sam upoznao svoju buduću suprugu nisam ni pomislio na celibat, upravo suprotno. I dan danas ne mogu da zamislim život u celibatu. A trebalo je da posavetujem te mlade ljude kao "autoritet!" Nemojte mi se smejati, ali sam se u toj situaciji osećao jako glupavo. Znam samo da sam tim mladim ljudima rekao, da ako misle da se do kraja života na silu odriču žene, a misli im stalno lutaju u tom pravcu, onda je bolje da se ožene. Kada je nedavno trebalo da održim govor na jednoj svadbi, setio sam se ovih momaka i konačno sam na ceo problem sagledao malo ozbiljnije:

A za ono što mi pisaste: dobro je čoveku da se ne dohvata do žene: ali zbog kurvarstva svaki da ima svoju ženu, i svaka žena da ima svog muža; Muž da čini ženi dužnu ljubav, tako i žena mužu. Žena nije gospodar od svog tela, nego muž; tako i muž nije gospodar od svog tela, nego žena. Ne zabranjujte se jedno od drugog, već ako u dogovoru za vreme, da se postite i molite Bogu; i opet da se sastanete, da vas sotona ne iskuša vašim neuzdržanjem. Ali ovo govorim po svetu a ne po zapovesti; jer hoću da svi ljudi budu kao i ja; ali svaki ima svoj dar od Boga: ovaj dakle ovako, a onaj onako. (1. Korinćanima 7,1-7 RDK)

Poglavlja 7 do 11 prve Pavlove poslanice Korinćanima daju odgovore na praktična pitanja koja su Korinćani napismeno tražili od Pavla. Prvo od pitanja je bilo vezano za brak, jer su Korinćani po ovom pitanju imali velike nedoumice i probleme. Takođe, kao i svi ostali problemi koje su imali, i problemi vezani za bračne odnose odražavali su pogansko i moralno korumpirano društvo u kome su živeli. I naše današnje društvo, a često i crkva, samo kopira društvene odnose u antičkom Korintu. Ništa novo pod suncem.

Korint je zatvarao oči pred kurvarstvom, neverstvom, homoseksualnošću i

mногоženstvom. Rimski pesnik Juvenal (60 - 140 god. nove ere) je pisao o ženama koje su se odrekle svoje ženstvenosti i borile su se u borilačkim veštinama. Da bi bile ravne muškarcima, oblačile su se samo do pojasa i tako išle u lov. Sa druge strane, Juvenal je pisao i o ženama koje su se tako često udavale i razvodile da su imale potpuno iznošena svadbena odelja.

Prema Rimskom pravu postojale su četiri vrste bračnih veza. Robovi su smatrani poluljudima. Kada je rob hteo da se oženi robinjom, njihov vlasnik im je mogao dozvoliti da žive zajedno - takva zajednica je nazivana **kontubernijum**. Ova zajednica je trajala dok je postojala volja robovlasnika. Vlasnik je mogao kad god je hteo da jednog od robova proda, ili da ga odvoji od partnera. Mnogi korintski hrišćani su bili robovi, i mnogi su živeli u ovakvim okrutnim bračnim zajednicama.

Drugi oblik bračne zajednice se nazivao **uzus**. Svaki par koji je živio bar jednu godinu zajedno - automatski je smatran za bračni par.

Treći oblik bračne zajednice je bio **koemptio in manum**. Otac je prodao svoju kćer tek dospevajućem muškarcu. Tako je osigurao svoju starost. Brigu o roditeljima su vodili sinovi.

Četvrti tip bračne zajednice se zvao **konfereacio**. To je bila bračna zajednica rezervisana samo za najviše slojeve stanovništva. Na osnovu ove "konferencije" je zasnovan i današnji katolički, odnosno protestantski, svadbeni obred. Odatle ustvari potiče skoro sve što je vezano za svadbeni obred: učešće obe porodice, nevestin veo, svadbena prstenje, svadbeni buket i svadbena torta. Sve ovo potiče od starih Rimljana.

U Pavlovo vreme je razvod bio uobičajena pojava čak i za one koji su bili venčani konferacijom. Nije bilo ništa neobično da se tokom svog života čovek ili žena, ženi odnosno udaje i po dvadeset puta. Feminizam je bio u procvatu. Žene su se takmičile sa muškarcima u snazi i trgovini. Mnoge su odbijale da budu majke, da se brinu za domaćinstva i da odgajaju decu. Brakovi bez dece su takođe bili uobičajena pojava. Mnogi ljudi i žene su želeli da žive svoje sopstvene živote, nespustavani bračnom i roditeljskom odgovornošću. Danas je u suštini sve potpuno isto.

Mnogi članovi Korintske crkve su živeli u svim vrstama brakova. Neki su pripadali među one koji su se puno puta ženili, tj. udavale. Osim toga, tamo je bilo i vernika koji su smatrali da je duhovnije ostati u bračnom celibatu, i zato su se žene u potpunosti odrekli. Velika je verovatnoća da je neko učio kako bračni život nije duhovan i zato brak nema šta da traži među hrišćanima. Situacija po pitanju braka je bila nejasna i za same hrišćane. Aktualna pitanja su najčešće bila: Šta treba kao hrišćani da radimo? Treba li da ostanemo u braku, sada kada smo hrišćani? Treba li da se razvedemo ako je naš bračni drug nevernik? Da li treba da ostanemo slobodni, ili to treba da postanemo?

Haosu koji je nastao u mislima korinških hrišćana kao da se nije nazirao kraj. Iz prvih sedam stihova Pavlove poslanice saznali su da:

1. Ostati u celibatu je dobro.
2. Celibat često prouzrokuje iskušenja.
3. Celibat je za bračni par nedopustiv.
4. Snagu za održanjem celibata daje Bog.

1. Ostati u celibatu je dobro

A za ono što mi pisaste: dobro je čoveku da se ne dohvata do žene. (1. Korinćanima 7,1 RDK)

Shvatimo da je ovo specifičan odgovor za određenu situaciju - "o čemu ste mi pisali". Celibat dakle ovde ne zvuči kao naređenje, nego kao pogodna alternativa u datoj prilici! U originalu je napisano: "kada se ne dotiče žene", dakle ne deli se sa njom postelja. Pavle naravno ne govori da je celibat jedini ispravan stav ili da je brak manje vredan od celibata. Sve što Pavle govori jeste to da slobodan stav - odricanje od braka, ako ga prati istinski celibat - istinsko nedodirivanje žene - može, ali i ne mora da bude dobar. Odricanje od braka, ali bez celibata se jednostavno naziva kurvarstvo. Bog je sam rekao:

I reče Gospod Bog: Nije dobro da je čovek sam; da mu načinim druga prema njemu. (1. Mojsijeva 2,18 RDK)

Svim ljudima je potrebna zajednica i Bog je (osim drugih) kao najviše zadovoljavajuću ljudsku zajednicu napravio instituciju braka. Bog je dozvolio odricanje i zato nije izričito zapovedio brak. Jevrejska tradicija je na neoženjene i neudate gledala kao na takve koji se protivte Bogu i ne slušaju njegove zapovesti:

Rađajte se i množite se, i napunite zemlju... (1. Mojsijeva 1,28 RDK)

Vrlo je verovatno da su neki verni Jevreji vršili pritisak na neoženjene da se ožene. Sa druge strane, neki nejevrejski vernici nakon svojih grešnih, kurvarskih i nevernih avantura, su opet smatrali, da je celibat vrhunac duhovnosti. Pavle je priznao da je celibat dobar u nekim slučajevima, ali ni u jednom trenutku nije tvrdio da je celibat bolji od braka.

2. Celibat je često uzrok iskušenja

Ali zbog kurvarstva svaki da ima svoju ženu, i svaka žena da ima svog muža. (1. Korinćanima 7,2 RDK)

Pavle ne govori da je svaki pripadnik Korintske crkve kurvar. Pavle samo upozorava na opasnost koju sa sobom nosi celibat, a ta opasnost je kurvarstvo. Nezadovoljena seksualna želja se može toliko nakupiti da i sasvim malo iskušenje može da proizvede pravu eksploziju kurvarstva. U društvima kao za vreme starog Rima ili kao što je savremeno - kada se slobodan seksualni život promovise kao nešto najnormalnije i prirodno - ovakva opasnost je mnogo veća.

Sa druge strane, brak ne može biti redukovano samo na ispusni ventil za ispunjavanje seksualne želje. Pavle ovde ne govori da muž i žena, hrišćani, stupe u brak samo zato da bi se sačuvali od kurvarstva. Pavle govori samo to da je seksualno iskušenje slobodnih jako veliko i da postoji legitiman izlaz iz toga. Zato neka svaki čovek ima svoju ženu i svaka žena svog čoveka. O stvarnim hrišćanskim kvalitetima bračne zajednice saznaćemo iz poslanice Efescima 5,22-23. Sveto Pismo navodi puno razloga za bračnu zajednicu. Jedan smo već pominjali: *Rađajte se i množite se, i napunite zemlju...* (1. Mojsijeva 1,28 RDK).

Sledeći razlog za brak je uteha.

Blagosloven da je izvor tvoj, i veseli se ženom mladosti svoje. Neka ti je kao košuta mila i kao srna ljupka; dojkice njene neka te opijaju u svako doba, u ljubavi njenoj posrći jednako. (Priče 5,18-19 RDK)

Ovde moramo da primetimo da se radi o vernosti - veseli se ženom mladosti svoje. I u Pesmi nad pesmama se peva o braku.

Bračna zajednica je odnos muža i žene, jer je žena bila stvorena za čoveka kao ravnopravan pomoćnik. Prijateljstvo između muža i žene je jedan od najvažnijih činilaca dobrog braka. Brak je slika crkve.

Slušajući se među sobom u strahu Božijem. Žene! Slušajte svoje muževe kao Gospoda. Jer je muž glava ženi kao što je i Hristos glava crkvi, i on je spasitelj tela. No kao što crkva sluša Hrista tako i žene svoje muževe u svemu. Muževi! Ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi crkvu, i sebe predade za nju, Da je osveti očistivši je kupanjem vodenim u reči; da je metne preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takvog čega, nego da bude sveta i bez mane. Tako su dužni muževi ljubiti svoje žene kao svoja telesa; jer koji ljubi svoju ženu, sebe samog ljubi. Jer niko ne omrznu kad na svoje telo, nego ga hrani i greje, kao i Gospod crkvu. Jer smo udi tela njegovog, od mesa Njegovog, i od kostiju Njegovih. Toga radi ostaviće čovek oca svog i mater, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo. Tajna je ovo velika; a ja govorim za Hrista i za crkvu. Ali i vi svaki da ljubi onako svoju ženu kao i sebe samog; a žena da se boji svog muža. (Efescima 5,21-33 RDK)

Brak je ustanovljen radi čistote da bi nas sačuvao od nemoralnosti i da bi nas duhovno i telesno zadovoljio. Iako je celibat dobar, ipak on nije duhovniji od braka i nosi sa sobom iskušenje kome u braku ne bi trebalo da bude mesta.

3. Celibat je u braku nedopustiv

Muž da čini ženi dužnu ljubav, tako i žena mužu. Žena nije gospodar od svog tela, nego muž; tako i muž nije gospodar od svog tela, nego žena. Ne zabranjujte se jedno od drugog, već ako u dogovoru za vreme, da se postite i molite Bogu; i opet da se sastanete, da vas sotona ne iskuša vašim neuzdržanjem. (1. Korinćanima 7,3-5 RDK)

Podrazumeva se da je celibat nedopustiv u braku. Korinška crkva to baš nije shvatala. Neki vernici su pogrešno smatrali da je odricanje od seksualnog odnosa vrhunac duhovnosti i praktikovali su to i unutar bračne zajednice. Neki muževi su se, u ispravnom oduševljenju za Boga, čak i odvojili od svojih žena. Na taj način su neodgovorno zanemarili svoju dužnost prema svojim ženama, uglavnom

u intimnom delu zajedničkog života. Neke žene su to isto činile i zanemarivale svoje muževe. Iz Pavlovog odgovora proizilazi da je ovakva pojava bila jača od strane verujućeg u slučaju da je bračni partner bio neveran. To možemo zaključiti iz stihova 10 do 17.

Pavle je u svojim instrukcijama jako precizan. Muž ima obavezu prema svojoj ženi i žena prema mužu. Bog svaki brak smatra svetim i zato je i bračna postelja ne samo sveta nego i obavezna. Pavle bez dvoumljenja i jednoznačno govori da je intimni odnos među partnerima u braku ne samo privilegija i uteha, nego je to pre svega uzajamna odgovornost. Partneri u braku imaju obavezu da se međusobno zadovolje. Nema razlike između muža i žene. Muž u ovom pogledu nema ništa više prava od žene.

U četvrtom stihu Pavle naglašava uzajamnost bračne obaveze. Žena nije gospodar nad svojim sopstvenim telom, nego muž; isto tako i muž nije gospodar nad svojim telom nego njegova žena. Bog jako respektuje pojavu telesne želje i njenog zadovoljenja u braku. U stvarnosti se omalovažava sam Bog i brak ako se partneri međusobno ne stavljaju jedan drugom pod autoritet.

Uzajamni bračni autoritet nad telom drugog je trajan - svedoči o tome sadašnje vreme glagola "**exousiazei**", traje ceo brak, zato što su njih dvoje jedno telo. U ostalim životnim situacijama hrišćaninovo telo pripada samo njemu i on ima obavezu da se o njemu brine i koristi ga kao dar Božji. U tom najdubljem duhovnom smislu naše telo je stvarno vlasništvo Gospoda, kao što to piše u poslanici Rimljanima 12,1. Ali u braku naše telo pripada i našem partneru.

Bračna postelja nije nekakav izborni predmet. Ni u kom slučaju to nije i neko neizbežno zlo kojeg se dopuštaju "duhovniji" hrišćani samo sa ciljem oploditi potomstvo. Bračna postelja znači mnogo, mnogo više. Bog je blagoslovio bračnu postelju da bi se tu manifestovala ljubav na tom "najljudskijem" nivou, i da bi bila najlepša i najjača veza između bračnih partnera.

Bog je hteo da brak bude trajan i sve u vezi sa njime. Njegov prvobitni plan nije predvideo razvod i bračni celibat. Hrišćani ne treba da napuštaju svoje neverne partnere i ne smeju da im zabranjuju pristup svojim telima. To je Božja zapovest.

A ostalima govorim ja a ne Gospod: ako koji brat ima ženu nekrštenu i ona se privoli živeti s njim, da je ne ostavlja. I žena ako ima muža nekrštenog i on se privoli živeti s njom, da ga ne ostavlja. Jer se posveti muž nekršten ženom krštenom, i posveti se žena nekrštena od muža krštenog; jer inače deca vaša bila bi nečista, a sad su sveta. Ako li se nekršteni razdvaja, neka se razdvoji; jer se brat ili sestra u takvom događaju ne zarobi; jer nas na mir dozva Gospod Bog. Jer šta znaš, ženo, da ako muža spaseš? Ili šta znaš, mužu, da ako ženu spaseš? Samo kao što je Bog razdelio svakome, i kao što je svakog pozvao Gospod onako neka živi. I tako zapovedam po svim crkvama. (1. Korinćanima 7,12-17 RDK)

Brak i sve što je u vezi sa njim je stvorio Bog. Jedini izuzetak kada bračni partneri mogu da se odriču jedan drugog je uzajamni dogovor - da bi mogli da se posvete molitvi. To je isto kao i sa postom. Vremenski period telesnog odricanja mora biti unapred određen da bi onda partneri opet bili zajedno i da ih ne bi mogao đavo iskušavati tako da se ne bi mogli savladati. Bog nam ne može staviti na srce teret koji zahteva koncentrisanu molitvu. Smrt, bolest, telesno stanje može ovakvu potrebu da izazove. Ili smo možda upali u nekakav težak greh i potrebno nam je izlečenje i podrška partnera. U ovakvim slučajevima je privremeno seksualno odricanje potpuno u redu.

A Gospod reče Mojsiju: Evo, ja ću doći k tebi u gustom oblaku, da narod čuje kad ti stanem govoriti i da ti veruje do veka. Jer Mojsije beše javio Gospodu reči narodne. I reče Gospod Mojsiju: Idi k narodu, i osveštaj ih danas i sutra, i neka operu haljine svoje; i neka budu gotovi za treći dan, jer će u treći dan sići Gospod na goru Sinajsku pred svim narodom. A postavićeš narodu među unaokolo, i reći ćeš: čuvajte se da ne stupite na goru i da se ne dotaknete kraja njenog; šta se god dotakne gore, poginuće; toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se zaspe ili da se ustrelji, bilo živinče ili čovek, da ne ostane u životu. Kad rog zatrubi otežući onda neka pođu na goru. I Mojsije siđe s gore k narodu; i osvešta narod, i opraše haljine svoje. I reče narodu: Budite gotovi za treći dan, i ne ležite sa ženama. (2. Mojsijeva 19,9-15 RDK)

Kada su se Jevreji pripremali za ovaj važan događaj jedna od zapovesti je bila i ta da se ne približuju ženama. Vekovima kasnije je došla još jedna zapovest:

Zato još govori Gospod: Obratite se k meni svim srcem svojim i posteći i plačući i tužeći. I razderite srca svoja, a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svom, jer je milostiv i žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem... Saberite narod, osveštajte sabor, skupite starce, saberite decu i koja sisaju; ženik neka iziđe iz svoje kleti i nevesta iz ložnice svoje. (Joilo 2,12-13,16 RDK)

Potreba za oproštenjem je bila toliko jaka da je odložena i prva bračna noć. A šta će biti prilikom dolaska Gospodnjeg?

Izliću na dom Davidov i na stanovnike jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaće na mene kog probodoše; i plakaće za njim kao za jedincem, i tužiće za njim kao za prvencem. U ono će vreme biti tužnja velika u Jerusalmu kao tužnja u Adadrimonu, u polju migdonskom. I tužiće zemlja, svaka porodica napose; porodica doma Davidovog napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanovog napose, i žene njihove napose; porodica doma Levijevog napose, i žene njihove napose; porodica Semejeva napose, i žene njihove napose; sve ostale porodice, svaka napose, i žene njihove napose. (Zaharija 12,10-14 RDK)

Zaharija ovde opisuje dolazak Gospoda Isusa - kada se vrati na Zemlju, izliće na Jevreje svog duha milosti. Svaki Jevrej će posebno da nariče, čak i muž i žena posebno. Muž i žena će biti odvojeni, neće se sastajati neko vreme. Kada ova najvažnija duhovna potreba prođe, muževi i žene će se opet sastati na svojoj postelji. Razlog je očigledan: da ih đavo ne bi iskušavao, ako ne bi mogli da se savladaju.

Kada vreme koncentrisane molitve prođe svi telesni nagoni se vraćaju, najčešće u mnogo većem intenzitetu. Đavo jako dobro zna da je hrišćanin najranjiviji najčešće nakon najvišeg duhovnog doživljaja i napora, jer njegova otpornost prema grehu tada slabi a ponos jača. Međutim, duhovni doživljaj može čoveče želje i da priguši na duže vreme. Sa druge strane, partner može u sebi da gomila mnogo želje, posebno ako i sam nije doživeo dublji duhovni doživljaj. I zato da bi smo sačuvali sebe i svog partnera od iskušenja, fizički kontakt treba da se uspostavi što pre. Odricanje od seksualnog kontakta, posebno ako nije biblijski zasnovano može biti veoma moćno oruđe u đavolovim rukama. Seksualno odricanje ne bi smelo nikada da se smatra kao duhovna superiornost.

Nikako ne bi smelo da bude manipulativni, tj. učenjivački faktor u braku. Uzajamni kontakt mora da bude prirodan i redovan, koji će da zadovolji oba partnera, zato što je brak Božji dar.

I na kraju da kažemo nešto o jako važnoj stvari o kojoj nama i Korinćanima Pavle govori.

4. Snagu za održanje celibata daje Bog, to je Božji dar

Ali ovo govorim po svetu a ne po zapovesti; jer hoću da svi ljudi budu kao i ja; ali svaki ima svoj dar od Boga: ovaj dakle ovako, a onaj onako. (1. Korinćanima 7,6-7 RDK)

Izgleda da prevod po svetu nije onaj najbolji. Grčka reč "sungnome" znači "imati sa nekim isti pogled, zajedničku misao ili razumevanje". Ovaj izraz može značiti i "biti svestan". Pavle ovde sa velikom verovatnoćom govori da je svestan prosperitetnih stvari koje proističu iz odricanja od braka i celibata, ali istovremeno shvata i prednosti i obaveze koje proističu iz braka. Brak je stvorio Bog i istovremeno je zapovest za odnos između čoveka i žene. Brak je veliki blagoslov za celo čovečanstvo. Međutim, brak nije obavezan ni za verujućeg, ni za neverujućeg. Pavle ustvari govori: kada si neoženjen nemaš iskušenja i zato ti ovakav položaj odgovara, ostani neoženjen, ali nemoj da se podaješ bludu; ako si oženjen, ili udata, istraj u tom položaju i ispunjavaj potrebe svog partnera.

Sa jedne strane Pavle želi da verujući budu neoženjeni kao što je on sam bio, zato što nezavisnost i sloboda pruža više vremena i volje za službu Hristu. Ovo osećanje slobode delim sam sa svojom suprugom od kako su naši sinovi izašli iz porodičnog gnezda. Takođe, želeo bi da se svi mogu potpuno posvetiti Hristu u takvom slobodnom vremenskom rasporedu kao mi. Ali ne mogu. Isto tako kao što ni ja nisam mogao kada sam imao mnogo više porodičnih i poslovnih obaveza nego što to imam danas. Pavle nije od svih očekivao da će ostati neoženjeni. To jednostavno nije moguće. Onda hrišćani ne bi imali ni dece. Nije očekivao da će oni koji su neoženjeni takvi i ostati. Takođe, ne bi bilo dobro kada bi se oni koji su oženjeni ili udate, međusobno odricali pravdajući to "višim duhovnim principima". Iako je celibat, polno odricanje, za hrišćane dobar, ipak je to dar koji ne dobija svako. Isto kao što

je loše ne koristiti dar koji imamo, isto tako je loše pokušavati sa imitiranjem dara koji uopšte nemamo. Prisiljavanje samog sebe na celibat može biti znak ponosa. Celibat mora da nastane neusiljeno i prirodno, zato što predivan dar od Boga je samo ono što je prirodno. Sve neprirodno je samo sopstveni uzaludan napor čoveka, prisiljavanje sebe samog na nešto što ustvari i nemamo a sve to vodi samo ka frustraciji i propasti.

Izgleda da današnji hrišćani na celibat gledaju kao i starozavetni Jevreji. Pavle opet govori da ako je celibat stvarni dar, onda bi onaj koji ima taj dar trebalo da ga u potpunosti primi i podređuje se Bogu u slobodnom položaju sve do kraja svog života.

U Ekvadoru smo upoznali Rakel Sent, sestru pilota, kojeg su zajedno sa drugim misionarima ubili pripadnici indijanskog plemena Auka. Rakel je proživela skoro ceo svoj život među ovim lovcima na ljudske glave. Njen životni blagoslov i ispunjenje je neponovljiv. U porodici, sa brigama oko dece i muža nikada ne bi mogla da služi u takvim uslovima. Nedavno smo saznali da je Rakel umrla i da su je sahranili među Indijancima.

Isus je svojim učenicima rekao:

Jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima uškopljenika koje su ljudi uškopili; a ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili carstva radi nebeskog. Ko može primiti neka primi. (Matej 19,12 RDK)

Isus i Pavle naglašavaju da se slobodan položaj bez žene ili muža ne traži od svih verujućih, već samo od onih koji su ovaj dar primili. Neka nas niko ne tera u celibat sa ni sa kakvim naređenjima:

A Duh razgovetno govori da će u poslednja vremena odstupiti neki od vere slušajući lažne duhove i nauke đavolske, U licemerju laža, žigosanih na svojoj savesti, koji zabranjuju ženiti se, i zapovedaju uzdržavati se od jela koja Bog stvori za jelo sa zahvalnošću vernima i onima koji poznaše istinu. (1. Timotiju 4,1-3 RDK) ◀

*Izvor: Zapas o dušu, br. 40 jun 1995.
Preveo: Milijašević Branko.*

ŠTA JE NAJPRETEŽNIJE

Rick Warren

I ako hraneći siromahe razdelim sve svoje imanje, i ako predam svoje telo - da budem spaljen, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi. (1. Korinćanima 13,3)

A ovo je ljubav: da živimo po njegovim zapovestima. To je zapovest, kao što ste čuli otpočetka, da u njoj živite. (2. Jovanova 1,6)

Sve u životu je u vezi sa ljubavlju.

Pošto je Bog ljubav, najvažnija lekcija koju Bog želi da naučimo na ovoj zemlji jeste kako da volimo. Upravo u ljubavi smo slični Njemu, pa je ljubav osnova svake zapovesti koju nam je Bog dao: "Jer je sav zakon našao svoje ispunjenje u jednoj reči, u: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe'" (Galatima 5,14).

Naučiti da se nesebično voli nije lak zadatak. On pogađa u sam centar naše sebične prirode. Zbog toga nam je dat čitav život da to naučimo. Naravno, Bog želi da svakoga volimo, ali je posebno zainteresovan da volimo druge članove Njegove porodice. Kao što smo već videli, to je drugi zadatak za naš život. Apostol Petar nam kaže: "Svima ukazujte čast, ljubite bratstvo, Boga se bojte, cara poštujte" (1. Petrova 2,17). Apostol Pavle naglašava ovu tvrdnju: "Stoga, dakle, činimo dobro svima dok imamo vremena, a najviše onima koji pripadaju našoj verskoj porodici" (Galatima 6,10).

Zbog čega Bog insistira da pokažemo posebnu ljubav i pažnju prema drugim vernicima? Zbog čega oni imaju prednost u ljubavi? Zbog toga što Bog želi da Njegova porodica bude poznata po ljubavi više nego po bilo čemu drugom. Isus je rekao da je naša ljubav jednih prema drugima - a ne naša doktrinarna verovanja - naše najveće svedočanstvo svetlu. On je rekao: "Po tom će svi poznati da ste moji učenici - ako budete imali ljubavi među sobom" (Jovan 13,35).

Na nebu ćemo se zauvek pridružiti Božjoj porodici, ali pre toga mi imamo zadatak da se na ovoj zemlji pripremimo za tu večnost punu ljubavi. Bog nas obučava dajući nam "porodična zaduženja" a najvažnije je pokazivanje ljubavi jednih prema drugima.

Bog želi da budemo u stalnom, bliskom zajedništvu sa drugim vernicima tako da možemo da razvijemo sposobnost da volimo. Ljubav ne može da se nauči u izolovanosti. Moramo da budemo okruženi ljudima koji nas nerviraju, koji su nesavršeni i isfrustrirani. Kroz zajedništvo učimo tri važne stvari.

NAJBOLJI NAČIN DA ISKORISTIMO ŽIVOT JE DA VOLIMO

Ljubav bi trebalo da bude na vrhu prioriteta, pretežno objektivna i velika ambicija. Ljubav nije dobar deo našeg života, već njegov najvažniji deo. Sveto pismo kaže: "Težite za ljubavlju" (1. Korinćanima 14,1a).

Nije dovoljno samo reći: "Jedna od stvari koje želim u životu jeste da volim" kao da je to na vrhu od deset najvažnijih stvari na listi. Odnosi moraju da imaju prioritet u našem životu ispred svega drugoga. Zašto?

Život bez ljubavi nema vrednost. Apostol Pavle ovo naglašava kada kaže: "I ako hraneći siromahe razdelim sve svoje imanje, i ako predam svoje telo - da budem spaljen, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi" (1. Korinćanima 13,3).

Veoma često se ponašamo kao da vreme za druženje sa drugima moramo nekako da ubacimo u naš raspored. Kažemo da pronalazimo vreme za našu decu ili pravimo vreme u našem rasporedu za ljude u našim životima. Ovo nam daje utisak kao da su naši odnosi sa drugima deo našeg života zajedno s mnoštvom drugih obaveza. Međutim, Bog kaže da su odnosi srž našeg života.

Četiri od Deset Božjih zapovesti se odnose na čovekov odnos sa Bogom, a ostalih šest sa ljudima. Međutim, svih Deset zapovesti se tiču odnosa. Kasnije, Isus je sumirao šta je najpretežnije Bogu u dve izjave: volite Boga i volite ljude. On je rekao: "Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom mišlju svojom". Ovo je najveća i prva zapovest. A druga je kao i ova: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe'. O ovim dvema zapovestima visi sav zakon i proroci" (Matej 22,37-40). Nakon što smo naučili da volimo (i slavimo) Boga, druga svrha našeg postojanja je da volimo druge.

Odnosi, a ne uspesi ili zarada je ono što je najbitnije u životu. Pa zašto onda dozvoljavamo da se naši međusobni odnosi brzo završavaju ili da budu stešnjeni u rasporede? Kada naš raspored postane prepun, mi počnemo da ga redukujemo, skraćujući ga upravo u onom delu koji je posvećen vremenu, energiji i pažnji koji su potrebni za održavanje odnosa sa drugim ljudima.

Biznis je veliki neprijatelj u odnosima. Mi jednostavno postajemo preokupirani sa zarađivanjem, posvećenjem našem poslu, plaćanju računa i ispunjenju želja za naš život koji imaju prioritet u našim životima. A oni nisu ono što je najpretežnije, što je najbitnije. Najpretežnije jeste da naučimo da volimo - Boga i ljude. Kada životu oduzmete ljubav dobijate nulu kao rezultat.

Ljubav će trajati zauvek. Drugi razlog zbog koga nam Bog kaže da treba da damo prioritet ljubavi jeste večnost: "Sada pak ostaje vera, nada, ljubav, ovo troje; a ljubav je među njima najveća" (1. Korinćanima 13,13).

Ljubav ostavlja svoje nasledstvo. Onako kako se odnosite prema drugim ljudima, ne prema vašem bogatstvu i uspehu, ima najvažniji uticaj na to kako možete da živite na zemlji. Majka Tereza je jednom izjavila: "Nije važno šta radite, već koliko ljubavi u to ulažete". Ljubav je tajna dugog nasleđa.

Bio sam pokraj brojnih ljudi tokom njihovim poslednjih minuta na ovoj zemlji, dok su stajali na vratima večnosti, i nikada nisam čuo da je neko rekao: "Donesite mi moje diplome! Želim da je još jednom pogledam. Pokažite mi moja priznanja i medalje, to zlato koje mi je bilo dato". Kada se ovozemaljski život bliži kraju, ljudi se ne okružuju stvarima. Ono što oni žele da ih okruži su ljudi - ljudi koje vole i s kojima imaju zajedništvo.

U našim završnim trenucima mi svi uviđamo da su odnosi ono što je najpretežnije u životu. Mudrost je naučiti ove istine pre nego što već bude kasno. Nemojte da čekate da dospete u vašu samrtničku postelju da biste shvatili da ništa drugo nije toliko važno.

Bićemo ispitani po našoj ljubavi. Treći razlog zbog koga treba da naučimo da je ljubav svrha našeg života, leži u činjenici da ćemo jednoga dana svi doći na sud. Jedan od načina na koji Bog meri duhovnu zrelost jeste po kvalitetu

naših odnosa. Na nebu Bog neće reći: "Reci mi nešto o tvojoj karijeri, računu u banci i hobijima". Umesto toga, On će pogledati kako smo se odnosili prema drugim ljudima, posebno prema onima koji su bili u potrebi. Više o tome možemo da čitamo u Mateju 25,34-46.

"Tada će reći car onima s desne strane: hodite, blagosloveni Oca moga, nasledite carstvo koje vam je pripremljeno od postanka sveta. Jer ogladneh i dadoste mi da jedem, ožedneh i napojiste me, stranac bejah i ugostiste me, go bejah i obukoste me, razboleh se i posetiste me, u tamnici bejah i dođoste k meni. Tada će mu odgovoriti pravednici i reći: Gospode, kada te videsmo gladna i nahranismo, ili žedna i napojismo? Kada te videsmo kao stranca i ugostismo, ili gola i odenusmo? Kada te videsmo bolesna ili u tamnici i dođosmo tebi? A car će im odgovoriti i reći: zaista vam kažem, u koliko učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste. Tada će reći i onima s leve strane: idite od mene, prokleti, u večni oganj pripremljen đavolu i njegovim anđelima. Jer ogladneh i ne dadoste mi da jedem, ožedneh i ne napojiste me, stranac bejah i ne ugostiste me, go bejah i ne odenuste me, bolestan i u tamnici bejah i ne posetiste me. Tada će oni odgovoriti i reći: Gospode, kada te videsmo gladna ili žedna ili kao stranca ili gola ili bolesna ili u tamnici i ne poslužismo ti? Tada će im odgovoriti i reći: Zaista vam kažem, u koliko ne učiniste jednom od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste. I otići će ovi u večnu kaznu, a pravednici u život večni."

Isus je rekao da na način na koji volimo Njega, trebamo da volimo i članove Njegove porodice u njihovim praktičnim potrebama. "A car će im odgovoriti i reći: zaista vam kažem, u koliko učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste" (Matej 25,40).

Kada dođemo u večnost, sve drugo ćemo ostaviti iza nas. Jedino što ćemo poneti sa nama je naš karakter. Zbog toga Sveto pismo kaže: "Jer u Hristu Isusu niti što vredi obrezanje niti neobrezanje, nego vera koja se kroz ljubav pokazuje delotvorna" (Galatima 6,6).

Znajući ovo, predlažem vam da svako jutro kada ustanete, kleknete ispred svog kreveta ili sednete na njegovu ivicu i pomolite se: "Bože, bez obzira na sve obaveze koje me danas mogu okružiti, želim da budem siguran da sam ti posvetio dovoljno vremena voleći tebe i druge ljude, jer je to ono što je najvažnije u životu. Ne

želim da uzaludno potrošim ovaj dan". Zbog čega bi vam Bog dao još jedan dan ukoliko ćete ga uzaludno potrošiti?

NAJBOLJE POKAZIVANJE LJUBAVI JE VREME

Najbolji način na koji možemo da vidimo koliko nam je nešto bitno jeste da vidimo koliko vremena smo spremni da utrošimo na to. Što više vremena nečemu posvetimo, pokazujemo da nam je to važnije i da to više vrednujemo. Ukoliko želimo da znamo koji su prioriteti neke osobe, samo treba da pogledamo kako osoba koristi svoje vreme.

Vreme je naš najdragoceniji dar, jer ga imamo u ograničenoj količini. Možemo da zaradimo više para, ali ne možemo da stvorimo više vremena. Kada nekome posvetimo svoje vreme, toj osobi dajemo deo svog života koji nam se više nikada neće vratiti. Naše vreme je naš život. Zbog toga je najdragoceniji dar koji nekoj osobi možemo da damo upravo naše vreme.

Nije dovoljno samo da kažete da su odnosi važni. To moramo da dokažemo tako što ćemo im se posvetiti. Same reči nemaju vrednost: "Dečice, ne volimo rečju ili samo jezikom, nego delom i istinom" (1. Jovanova 3,18). Odnosi iziskuju vreme i napor, i najbolji način da napišemo reč ljubav jeste pišući V-R-E-M-E.

Srž ljubavi nije ono što mislimo ili radimo ili dokazujemo drugima, već koliko dajemo, koliko ulažemo sebe. Muškarci ovo po pravilu ne razumeju. Mnogi su mi rekli: "Ne razumem moju ženu i decu. Pružam im sve što im je potrebno. Šta više hoće?" Hoće vas! Vaše oči, uši, vreme, pažnju, prisustvo - vaše vreme! Vreme ne može ništa drugo da nadoknadi.

Najviše željeni ljubavni poklon nije dijamant ili ruže ili čokolade. Već posvećenost! Osoba koja voli je toliko usredsređena na druge da za trenutak zaboravlja na sebe samu. Pažnja koju nekome posvećujemo kaže: "Toliko te cenim da ti dajem ono najdragocenije - svoje vreme". Kada god nekome posvećujemo svoje vreme mi se žrtvujemo, a žrtva je suština ljubavi. Isusov primer nam kaže: "živite u ljubavi, kao što je i Hristos vas ljubio i samoga sebe predao za nas kao prinos i žrtvu Bogu na prijatan miris" (Efescima 5,2).

Mi možemo nekome nešto da damo bez ljubavi, ali ne možemo nekoga da volimo a da ništa ne dajemo. "Jer Bog je tako zavoleo svet da je svog jedinorodnog Sina dao, da svaki - ko veruje u njega - ne propadne, nego da ima večni život" (Jovan 3,16). Ljubav znači davanje - odricanje od naših želja, udobnosti, ciljevima, bezbednosti, novca, snage i vremena zarad koristi nekog drugog.

NAJBOLJE VREME ZA LJUBAV JE UPRAVO SADA

Ponekad je odgađanje legitimni odgovor na trivijalne zadatke. Ali pošto je ljubav ono što je najpretežije, ona je vrhovni prioritet. Biblija ovo snažno naglašava: "Stoga, dakle, činimo dobro svima dok imamo vremena, a najviše onima koji pripadaju našoj verskoj porodici" (Galatima 6,10) "iskorišćavajući vreme, jer su dani zli." (Efescima 5,16). "Ne odreci dobra onima kojima treba, kad možeš učiniti. Ne govori blišnjemu svojem: idi, i dođi drugi put, i sutra ću ti dati, kad imaš" (Priče 3,27.28).

Zašto je baš sada najbolje vreme da pokažemo svoju ljubav prema drugima? Zato što ne znamo koliko dugo ćemo još imati tu mogućnost. Okolnosti se menjaju. Ljudi umiru. Deca rastu. Niko nam ne garantuje da će sutra ikada doći. Ukoliko želite da iskažete ljubav, bolje je da to učinite sada.

Znajući da ćemo jednoga dana stati pred Boga, evo nekoliko pitanja koja treba da imamo na umu: Kako ću da objasnim situacije kada su mi stvari i poslovi bili važniji od ljudi? S kim treba da više provodim vremena? Šta treba da skinem sa svog rasporeda da bih to učinio mogućim? Kakve žrtve treba da podnesem radi toga?

Najbolji način da iskoristimo život jeste da volimo. Najbolje izražavanje ljubavi jeste vreme. Najbolje vreme da pokažemo da nekoga volimo je upravo sada! ◀

Sa engleskog preveo: Draško Đenović

Rick Warren, THE PURPOSE DRIVEN LIFE: What on Earth Am I Here For? (Yondervan, Grand Rapids, MI, 2002) chapter 16.

Ovo je 16. poglavlje iz knjige Purpose Driven Life. Knjiga ima 40 poglavlja i predviđena je da pojedinac samostalno ili u grupi svakodnevno čita po jedno

SLEDITI HRISTA

Toma Kempinski

Doktrina o istini

Srećan je onaj kome se jasno otkriva istina, i to onakva kakva zaista i jeste. Jer naša mišljenja i naša osećanja, često nas mogu prevariti i malo toga smo kadri ispravno shvatiti.

Šta ima dobroga u mnogim raspravama ili diskusijama o neshvatljivim stvarima, zar će nam naše znanje o tim stvarima pomoći da izbegnemo dolazeći Sudnji dan? Zanemarivanje stvari koje su korisne i nužne, a preterana briga za stvari koje su nevažne i štetne, je veliko bezumlje.

Imamo oči, ali nevidimo.

Zašto se onda bavimo pitanjima filozofije? Onome kome govori večna Reč oslobođen je od teoretisanja. Kroz ovu Reč su postale sve stvari i o Njoj sve govore - Onaj koji je od početka nam, takođe, govori. Bez te Reči niko ne može razumeti ili rasuđivati ispravno. Onaj kome sve pripada i koji prati sve stvari, koji vidi sve stvari onakve kakve jesu, može da smiri tvoje srce i sačuva te u miru sa Bogom.

O Bože, Ti koji si istina, učini da i ja budem jedno sa Tobom, i u večnoj ljubavi. Često sam umoran od mnogih stvari koje čujem ili čitam, ali samo u Tebi je sve za čime čeznem. Zato, neka svi učenjaci umuknu, i neka svako stvorenje učuti pred Tobom, samo Ti mi govori.

Što je čovek sabraniji, njegovo srce postaje jednostavnije, te lakše može razumeti uzvišene stvari, jer prima svetlo poznanja od gore. Čist i uravnotežen duh nije zbunjen od mnogog posla, jer sve što čini, čini na Božju slavu. A pošto ima unutrašnji mir, on teži da svaki posao uradi sa potpunom nesebičnošću. Jer, šta nam ustvari donosi više problema i žalosti nego nekontrolisane želje našeg srca?

Dobar i posvećen čovek do detalja razmišlja o stvarima koje želi uraditi, on u tome ne želi biti

vođen kakvom čudi ili zlom sklonošću, već na osnovu toga kako mu to nalaže zdrav razum. Zar neko, ko želi da pobedi samog sebe, nije prisiljen na veoma tešku borbu? Ovo treba da bude i naš cilj, da: pobedimo, odnosno pokorimo samog sebe i da svakodnevno jačamo i napredujemo u vrlinama.

Svaka savršenost u ovom životu uvek sadrži nešto od nesavršenosti, i svako učenje sadrži u sebi malo tame. Ponizno poznavanje samoga sebe jeste najsigurniji put ka Bogu, bolji od mnogog znanja i učenja. Nije znanje i učenje takvo da ga treba smatrati za nešto loše, ono je samo po sebi dobro, jer od samog Boga dolazi. Ali, čista savest i život pun vrlina treba uvek da imaju prednost nad znanjem i učenjem. Mnogi često greše i dostižu tako malo ili ništa, jer se trude da steknu znanje i učenje, više nego da žive ispravno.

Kad bi ljudi više pažnje posvećivali iskorenjivanju poroka, a da umesto njih usadjuju vrline, kao što su skloni da razgovaraju i pišu o raznim svojim problemima, onda ne bi bilo prisutno toliko mnogo zla i skandala po svetu, odnosno toliko slabosti u religijskih organizacijama. Na Sudnji dan sigurno nećemo biti pitani šta smo čitali, već šta smo radili, i ne kako smo lepo govorili, već kako smo život živeli.

Recite mi, gde su sada svi ti naučnici i učitelji, koje ste upoznawali ili znali za svoga života, a koji su bili čuveni po svojim učenjima? Sada su već drugi došli na njihovo mesto, i nisam siguran da oni ikad razmišljaju o svojim predhodnicima. Dok su bili živi smatrani su za nešto, ali sada ih malo ko i retko spominje. Kako samo brzo prolazi svetska slava! Samo ako su njihovi životi bili u saglasnosti sa njihovim učenjem, onda je njihovo proučavanje i čitanje vredno pažnje.

Koliko je samo onih koji propadaju, jer se drže taštog svetskog znanja a premalo vode računa o tome da služe Bogu. Oni postaju nekorisni i jalovi u svojim vlastitim fantazijama, jer žele da budu veliki među ljudima, umesto da budu ponizni.

Zaista, velik je taj koji je velik u iskazivanju milosrđa. Zaista, velik je onaj koji je mali u svojim vlastitim očima i ne teži ka dostignuću vlastite slave. Zaista, pametan je onaj koji svoj pogled upire iznad zemaljskih stvari, i smatra ih za gluposti, da bi stekao Hrista. Onaj koji čini

volju Božju, i odriče se svoje sopstvene, to je taj što je savladao učenje (Hristovo).

Razboritost u delima

Ne priklanjaj srce svakom podsticaju i savetu, već stvari razmatraj pažljivo i strpljivo u svetlu Božje volje. Jer vrlo često, na žalost, smo tako slabi da verujemo ili čak govorimo više loše nego dobro o drugima. Savršen čovek, međutim ne veruje svakoj izmišljotini, jer on zna da je čovek naklonjen zlu, koje se često manifestuje u rečima - govoru.

Nemoj činiti ništa prenakljeno, niti se tvrdoglavo drži nekog svog mišljenja. Velika mudrost leži u sledećem: nemoj verovati u sve šta ljudi govore i pričavaju.

Prihvati savet samo od pametnog i savesnog čoveka. Potraži savete samo od onih koji su bolji od tebe, umesto da pratiš svoje vlastite.

Dobar život čini čoveka mudrog u odnosu na Boga, i čini ga osposobljenim za mnoge stvari, jer što je čovek ponizniji, to je više podređeniji Bogu, i ima mudrost i mir u svim stvarima. ◀

Iz knjige IMITATION OF CHRIST, Thomas Kempis. Knjiga prva, 3. i 4. poglavlje.

Toma Kempinski je rođen 1380. godine u Holandiji. Bio je kaluđer koji je živio u zajednici "braća zajedničkog života". Njegova knjiga "slediti Hrista" se ubraja među hrišćanske svetske klasike.

DOBRO TLO

Jarmila Kalko

"A posejani na dobru zemlju, to je koji sluša reč i razume, koji rod rađa i donosi, jedan po stotinu, drugi po šezdeset, a treći po trideset." (Mt. 13, 23)

Poređenje o "sejaču" (Mt. 13,3-23) nam pokazuje prvo na Gospoda, koji kao sejač rasipa svoje seme. Pri tome primetimo da On to radi velikodušno, ne škrto. Radosno i pun očekivanja da će prosuto zrno doneti ploda.

Takav je naš Gospod - prosipa seme svoje Reči velikodušno i radosno u tvoje srce.

Radosno očekuje tu promenu koju će Njegova Reč učiniti u tvome životu. Jesi li svestan te činjenice kada otvoriš Sveto pismo ili slušaš propovedanu Reč Božiju? To je vreme kada Gospod seje u tvoje srce silnu Reč Božiju koja te može promeniti.

Drugo što možemo videti u ovom poređenju je različit način primanja tog semena. Jedno uopšte nije upalo u tlo, drugo je upalo ali ne dovoljno duboko, treće je čak počelo i da raste, ali je bilo ugušeno korovom a četvrto je donelo ploda.

To je ustvari slika kako ljudi prihvataju Reč koju Gospod tako velikodušno seje u njihova srca. Sigurna sam da je, dragi prijatelju, i tvoja želja da budeš kao to četvrto tlo, ali moram ti reći da to ne ide automatski. Varamo se ako mislimo da je neko automatski plodno tlo. Razmisli samo - zar se zemlja ne mora pripremiti pre nego što se u nju nešto poseje? Tako i ti ako želiš da budeš dobro tlo za Reč Božiju, hteo ne hteo, moraš proći kroz određene faze. U tvome životu mora postojati:

a. Vreme pripreme

Vreme kada ćeš dozvoliti da Božiji Duh omekša tvoje srce i kada ćeš da ukloniš svaki "kamen" i "korov" iz njega. A to je stvar odluke, stvar volje. Božiji Duh može da te omekša, pokaže stvari koje treba da ostaviš, ali te ne može i neće terati da to i uradiš. To je na tebi. To treba da želiš. Ti se moraš otvoriti i reći: "Gospode, želim biti promenjen."

I kada to učiniš, onda treba da poslušаш sve što ti On bude rekao. U vreme pripreme Bog će ti menjati prioritete, učiniće da gledaš na svoj život sa Njegove tačke gledišta. Kada On zaore u tvoje srce - izbacice na površinu sve što je prepreka da budeš plodan. Odjednom ćeš shvatiti da ne možeš biti površan u svom odnosu sa Bogom, da hrišćanstvo nije samo "tanak sloj dobrog tla" na kamenju, pobožna maska, ispod koje se krije telesnost, svetovnost ili jednostavno rečeno tvoje "ja".

Taj "ja" - kamen, mora biti uklonjen jer će braniti Božijoj Reči da pusti korenje u tebi i da te menja. Shvatićeš takođe da nije svejedno na šta troliš svoje vreme i snagu. Brige ovog

sveta, prevara, bogatstva - to nisu sitnice. One su kao "slatki otrov": dok ih gutaš - milina, ali kraj svemu tome je smrt. (Vidi Lk. 12,13-21; 1. Tim. 6,6-10). U vreme pripreme Bog će se pobrinuti, da ono što On smatra da je "korov" - smatraš i ti!

Želiš li biti plodno tlo? Onda u tvome životu mora postojati vreme pripreme kada ćeš biti otvoren i spreman da te Duh Božiji drobi, čisti i produbljava i to u svakoj oblasti tvoga života.

b. Vreme sejanja

Od bogatih plodova neće biti ništa iako je u pitanju meko, duboko i čisto tlo, ako se u njega ne baci seme. Zato i u tvome životu mora postojati vreme kada ćeš kao Marija sedeti do Isusovih nogu i slušati Ga. Vreme, kada ostaviš sve po strani, da bi slušao Gospoda. Čitati Sveto pismo, slušati i razmišljati o njemu i slušati kako ti ga Gospod tumači.

Nema žetve bez setve. Neće biti plodova bez toga da odvojiš vreme za zajedništvo sa Gospodom uz Božiju Reč. Možda ćeš reći: "Ali je nemam vremena!" A ja te pitam: "Da li ti onda stvarno želiš da budeš dobro tlo?" Onaj ko to stvarno želi, ostavlja sve radi Hrista! (Vidi Lk. 14,25-33 i Lk 9,57-62).

c. Vreme čekanja

To je nešto sa čime imamo velikih problema, jer smo navikli na ekspres stvari. No, ovaj odeljak nam pokazuje i to da na žetvu treba da čekamo. Reči Božijoj, takođe, treba vreme da naraste i sazri u nama. Neke promene u našem karakteru se neće desiti preko noći.

A isto tako i neka obećanja, koja nam je dao Bog, neće se odmah ispuniti. Ispuniće se, ali u Božije vreme. I to što ti se može desiti jeste da isčupaš Reč iz tvoga srca, jer si hteo da vidiš žetvu pre vremena. Nekim stvarima treba vreme i ti moraš da naučiš da čekaš - kao Avram na Isaka. Ako želiš biti dobro tlo, jesi li uračunao u svoj odnos sa Hristom i ovo vreme čekanja? Budi pažljiv da zbog svoje nestrpljivosti ne "pomogneš" Bogu i onda doživiš puno razočaranja.

d. Vreme žetve

To je vreme kada vidiš promenu, koju je Reč Božija u tebi donela. To su misli, reči i dela, koja proslavljaju "sejača" - tvoga Gospoda. To nije nešto čime se ti možeš pohvaliti, već čime se može pohvaliti tvoj Gospod. To nije tvoja svetost na kojoj si ti neumorno radio. To je svetost Isusa Hrista, koji prebiva u tebi! I ona se može primetiti u tvom razmišljanju, tvojim rečima i tvome ponašanju. To je žetva! Kada ne živiš više ti nego Hrist u tebi! Tada je tvoja hrana "u tome da izvršiš volju onoga koji te je poslao i da svršiš njegovo delo" (Vidi Jn. 4,34). Njegove reči prešle su u tvome životu u delo!

Želiš li u tvome odnosu sa Hristom da dođeš do ove žetve? Verujem da hoćeš! Dozvoli onda da nebeski sejač pošalje svog Duha u tebe i pripremi tlo, sedi do Isusovih nogu i slušaj Njegov glas, budi strpljiv i žetva će doći! Da doći će! Dobro tlo doneće roda! ◀

(GLAS JEVANĐELJA, 5/2003.)

RAZMIŠLJANJA O POSTU

Jelena Dir (Toronto, Kanada)

Mnogi od nas se okreću molitvi i postu kada su suočeni sa određenim problemom ili krizom očekujući Božiju intervenciju. Za neke je redovan post nerazdvojivi pratilac molitve, za druge suvišan teret i nepotrebna glavobolja.

Međutim, Gospod Isus je među osnovne duhovne discipline pored milostinje i molitve uvrstio i post (Vidi Mat. 6:1-18). Naglasio je njegovu važnost koristeći reč "kada", a ne reč "ako" (Mat. 6:16). Znači, ne radi se o izboru, već o nečemu što se od nas očekuje.

A kad postite, ne budite žalosni kao licemeri; jer oni načine bleđa lica svoja da ih vide ljudi gde poste. Zaista vam kažem da su primili platu svoju. A ti kad postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje umij, da te ne vide ljudi gde postiš, nego Otac tvoj koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno. (Mat. 6:16-18)

Zašto postiti? Mnogi ljudi u Bibliji su često bili u postu kada su imali određene potrebe. Bilo da su tražili isceljenje, otkrivenje, izbavljenje ili jasno vođstvo, post je bio znak jednog dubljeg predanja i želje da se skrene Božja pažnja na moliočevo iskanje. Dužina i svrha su varirali, ali jedno je bilo zajedničko: svesna odluka o odvojenju od hrane na određeno vreme, tj. ne - telu, a da - Duhu. Bilo je i slučajeva kada je sam Bog tražio od svog naroda da posti da bi se pred Njim ponizili (Joil 2:12) i to je bio način da njihov glas izađe pred Njega (Isa. 58:4).

Post ugodan Bogu

Da bismo bolje razumeli važnost posta i uvideli prisutnost sile koja iz njega proizilazi pogledajmo neke od biblijskih postova koji su bili ugodni Bogu i njihove moguće svrhe.

1) Trodnevni post za izbavljenje: Jes. 4:16. Jestira je pozvala na trodnevni post kada je saznala da je Aman namerio da uništi njen narod. Bog je odgovorio na njenu molitvu time što je uništio Amanov plan; osuda ga je zadesila, a Jevreji su bili izbavljeni od uništenja.

2) Višenedeljni post za otkrivenje: Dan. 9:3, 23; 10:2, 3, 14. Danilo je tražio od Boga otkrivenje za utvaru koju je dobio. Kao rezultat, anđeo Gavriilo mu se javio i otkrio tajne koje su pritiskale njegovo srce.

3) Jednodnevni post za duhovno samoispitivanje: 3. Moj. 23:27. Ovaj se odigravao svake godine na Dan Očišćenja (Jom Kipur) i namera mu je bila da se narod ponizi pred Bogom kako bi sagledao svoje duhovno stanje. To preispitivanje bilo je istovremeno praćeno obnovljenjem predanja Bogu (Jer. 36:6).

4) Jednodnevni post za Božije vođstvo i instrukcije: Sud. 20:18-28. Bog je zapovedio Izraelu da ide u boj protiv sinova Venijaminovih, jer su zgrešili. Deca Izraela su poslušala, ali na svoj način i uz katastrofalne posledice. Kada su se ponizili uz post i molitvu, Bog im je dao specifična uputstva kako da izvrše Njegovu zapovest i su konačno pobedili.

5) Post da se izbegne sud: 1. Car. 21:19-29. Car Ahav se ponizio pred Bogom na vest nadolazećeg suda i počeo je da posti. Radi njegove poniznosti Bog je odložio osudu.

6) Post za isceljenje: Ps. 35:13. David je postio za isceljenje svojih prijatelja. Gospod Isus je potvrdio da u određenim situacijama ništa drugo i ne može pomoći osim posta i molitve (Mat. 17:21).

7) Četrdesetodnevni post: 2. Moj. 24:18; 34:28. Ovaj post je uvek prethodio važnim događajima u istoriji spasenja. Tri čoveka u Bibliji su postila 40 dana: Mojsije (dva puta), pred dobijanje ploča sa Deset zapovesti, Ilija pred pomazivanje Jelisija za proroka (1. Car. 19:5-8) i Isus na početku svoje službe (Luka 4:1-2).

Post neugodan Bogu

Kada način našeg života ne odražava stanje poniznosti pred Bogom koje bi trebalo da bude praćeno slomljenim, skrušenim duhom naš post ne može biti ugodan, jer post nije samo odricanje od hrane već i od svake telesnosti i greha. Znači, ako naše namere i motivi nisu ispravni post će biti potpuno bezvredan u Božijim očima i On ga neće prihvatiti.

Zašto postismo, vele, a Ti ne pogleda, mučismo duše svoje, a Ti ne hte znati? Gle, kad postite, činite svoju volju i izgonite sve šta vam je ko dužan. Eto postite da se prete i svađate i da bijete pesnicom bezbožno. Nemojte postiti tako kao danas, da bi se čuo gore glas vaš. Takav li je post koji izabrah da čovek muči dušu svoju jedan dan? Da savija glavu svoju kao sita i da stere poda se kostret i pepeo? To li ćeš zvati post i dan ugodan Gospodu? (Isa. 58:3-5)

Ponekad je određeno stanje posledica Božjega kara i post u tom slučaju teško da donosi bilo kakve rezultate. Pošto je cilj posta i molitve da se naš glas čuje pred Bogom i potreba bude uslišena, kada se to ne desi, moguće je da se taj blagoslov koji je bio upućen drugome vrati nama (Mat. 10:13). Da bi se pravilno rasudile takve situacije potreban je duhovni rast u iskustvu i saradnji sa Bogom, jer se čak dešava da i kar preuzimamo na sebe.

Ja se u bolesti njihovoj oblačih u vreću, mučih postom dušu svoju, i molitva se moja vraćase u prsima mojim. (Ps. 35:13)

Kada se post pretvori u naviku i nije više stvar našeg odnosa sa Bogom, već postane samo stvar tradicije on gubi svoj adekvatan smisao i više nije ugodan.

Kaži svemu narodu zemaljskom i sveštenicima, i reci: Kad postiste i tužiste petog i sedmog meseca za sedamdeset godina, eda li meni postiste? A kad jedete i pijete, ne jedete li i ne pijete li sami? (Zah. 7:5-6)

* * *

Simbolično, prvi Adam je jeo i izgubio Bogom dani autoritet, drugi Adam - Hrist ga je povratio kada nije jeo. Po završetku svog četrdesetodnevnog posta Isus je izašao iz pustinje u sili duhovnoj, Luka 4:14. Gospod Isus nije morao da posti da bi dobio Božiju silu, ali je znao da će stavljanjem tela u pokornost sila u Njemu biti veoma ojačana. Zato je i rekao za sebe:

Duh je Gospodnji na meni... (Luka 4:18, 19)

I mi možemo doživeti silu Božiju i iskusiti duhovne rezultate u svojim životima kada postimo i molimo se. ◀

misaone refleksije

MISLI O KOJE ČEMU...

Sa brakom je kao sa gitarom: sklad (harmonija) postiže se samo kad se neprekidno uštimažu sve žice.

Propovednik bez žene je samo pola propovednika. Propovednik sa pravom ženom je kao dva propovednika. A propovednik sa pogrešnom ženom treba da promeni poziv.

Generacijski problem nastaje tamo gde mladi danas "sve rade bolje", a stari su "nekad sve to radili bolje".

"Ne mogu više da gledam tu prljavštinu!" uzviknula je domaćica užasnuto i navukla zavese na prljavu prozorska stakla. Tako to rade mnogi pastiri sa grehom u svojim crkvama, misleći da je to rešenje. Samo zaboravljaju, da se ova prljava stakla vide i spolja.

"Hajde da se zajedno molimo." U mnogim pobožnim porodicama je to diskretan znak

gostima da su već dosta dugo bili kod njih u poseti.

ISUSOV PUT TRPLJENJA - DANAS *Johnson Gnanabaranam*

IZDAJA

Mog Isusa nisu izdali samo pre dve hiljade godina. Nisu ga izdali samo u getsemanskom vrtu. Nisu ga samo njegovi izdali.

Moj Gospode, mnogo puta, prekuče, juče i danas su te ljudi izdali. U mojoj kući smo te izdali; ja sam taj koji sam te izdao.

Nisam te izdao poljupcem, ali sam propustio da uradim delo vere. Nisam te izdao pozdravom: "Zdravo, učitelju!", već sam propustio prijaznu reč, pozdrav bratu kraj mene. Gospode, ne daj da se moj život završi poput Judinog.

ODRICANJE

Mog Isusa se nisu odrekli samo na Veliki četvrtak. Odrekli ga se nisu samo u dvorištu prvosveštenečke palate. Nije te se samo Petar odrekao iz straha.

Moj Gospode, često sam te se odrekao, postideo se Tebe.

Koliko puta su mi ljudi oduzeli hrabrost da te priznam, koliko puta sam dao prednost ugodnostima ovoga sveta pred Tobom. Gospode, daj da se pokajem i da se obratim poput Petra!

RASPET

Nisu te razapeli samo Jevreji koji su vikali: "Raspni ga!" Nije te razapeo samo Pilat svojom presudom. Nisu te razapeli samo vojnici koji su ti zadali rane.

Moj Gospode, moj ponos nije manji od ponosa onih Jevreja; moj strah da stojim uz istinu je veći od Pilatovog straha; moja mala vera ti zadaje dublje rane od eksera rimskih dželata.

O, Isuse, koji se moliš: "Oče, oprosti im", oprosti i meni moje grehe. Tada će se moj grešni, stari život razapeti i umreti, a u meni će uskrsnuti novi, sveti život.

POLICIJA ŠTITI ALŽIRSKE HRIŠĆANE

Friday Fax 2004 Issue 7, 13 February

"Bivši muslimani koji su prihvatili Isusa su redovno ugroženi od muslimana fundamentalista," izveštava jedna misijska organizacija iz Alžira. Njima se strogo pretilo da ne posećuju hrišćanske crkve, ali uprkos tome mnoge alžirske crkve nezaustavljivo rastu. Dva studenta koja su bila motivisana predavanjima o "osnivanju crkava", osnovali su novu crkvu sa 12 članova. Posle godine ova crkva broji skoro 200 članova. Bog je pokazao svoju moć kroz mnoga znamenja i čuda, i drastičnim promenama ljudskih života, pa čak i cele te oblasti. Neki muslimani su otišli u policijsku stanicu, da se žale na ove hrišćane, ali u policiji su im rekli da od kada crkva tu postoji, narkomanija, alkoholizam i krađe su drastično smanjeni. Upozorili su ih da crkvu ostave na miru, jer ona ima dobar uticaj na društvo. Izvor: Ne može biti objavljen iz bezbednosnih razloga.

PROPOVED KROZ SMRT

Friday Fax 2004 Issue 13, 26 March

Katolički sveštenik Stefan Šmidt (Stephan Schmidt) u Nemačkoj bio je u svojoj redovnoj poseti bolnici. Posetio je i 87-mo godišnju staricu iz njegove parohije koja je umirala i želela je da ga vidi poslednji put. Zahvalila mu se na njegovim propovedima koje su je dovele do odluke da se preda Hristu, pre tri godine. "Ja znam gde će ovo moje putovanje odvesti," rekla mu je. Umrula je posle tri dana. Svedoci koji su bilo pored nje u tim trenucima, rekli su da je njena smrt došla veoma mirno, njene poslednje reči, dok je gledala gore bile su: "Isus, Isus!" - bilo je to "propovedanje kroz smrt", kako kaže Šmidt. Nekoliko dana kasnije Šmidt je nazvao lekar iz te bolnice, da mu kaže da nikad nije video da neko tako mirno umre. "Šta je ta žena imala, a ja to nemam?", pitao je. "Ja vam mogu tačno reći šta je imala," rekao je Šmidt i pozvao ga je da dođe u crkvu.

Za vreme bogoslužjenja, dok je tekla molitva za bolesne, lekar je sam doživeo isceljenje na njegovo veliko iznenađenje. Bogoslužjenje i dalji razgovor sa Šmidtom je na njega ostavilo takav utisak, da je odlučio da prihvati Isusa, dok se svojim kolima, sa Šmidtom vozio natrag kući. Zaustavio je kola pokraj puta, uključio svetla upozorenja i oboje su počeli da se mole iz sveg srca Isusu.

Iznenada, se kraj njih zaustavila policijska patrola, koja je proveravala kola i tražila njihova dokumenta, kada su ih upitali zašto stoje ovako na putu u ovo kasno doba, oni su odgovorili da se "mole!". Policajci su sada postali još više sumnjičavi, tako da su Šmidta i lekara testirali na alkohol. Rezultat je naravno bio negativan. Pre nego što su otišli, lekar je rekao jednom policajcu: "Mladiću, iskreno se nadam da ćeš i ti jednog dana iskusiti ovako nešto predivno kao ja večeras!"

Nekoliko dana kasnije, Šmidtov telefon je ponovo zazvonio. Ovaj put razgovor sa njime je tražio mladi policajac, koji je pitao: "Recite mi, šta to taj doktor ima a ja nemam?" "Ja vam mogu tačno reći šta on to ima," rekao je Šmidt i pozvao ga na bogoslužjenje. Policajac je došao zajedno sa svojom devojkom. Zapanjujuće je kako je jedna mirna smrt deteta Božjeg tako uticala na druge ljude," kaže na kraju Šmidt. Izvor: Stephan Schmidt.

SionT InBox

Postovanje. Vec neko vrijeme pratim vase stranice i mislim da su jedne od boljih te vrste na netu. Imam mali prijedlog: mozda ne bi bilo lose da stavite koju mp3 duhovnu pjesmu za download. Jos jednom sve pohvale i srdacan pozdrav!

Drago.

Smešna strana...

ŠTA JE LJUBAV?!

Evo šta su na to odgovorili klinci od 4 do 8 godina:

• Ljubav je kad moja baka ima artritis, pa ne može više da maže nokte. Onda joj to moje deka uradi, iako i on ima artritis - Rebeka 8 god.

• Kad neko nekog voli, onda drugačije kaže njegovo ime - Bili 4 god.

• Ljubav je kad se devojčice neparfemišu a dečaci poliju kolonjskom vodom. A onda dođu zajedno, pa mirišu jedno drugom - Karl 5 god.

• To je kad svi jedete čips, a neko da nekome svoj čips, a ne uzme njegov - Kris 6 god.

• Ljubav je kad se nasmeješ, iako si umoran - Teri 4 god.

• Ljubav je kad mama skuva tati kafu, a onda malo srkne, da vidi jel' dobra - Deni 7 god.

• Ljubav je kad je neko sa tobom za Božić. A ti onda prestaneš da otvaraš poklone i samo njega slušaš - Bobi 7 god.

• Ako hoćeš više da voliš, treba da počneš sa prijateljem koga mrziš - Nik 6 god.

• Ima dve vrsta ljubavi. Naša ljubav, pa Božja ljubav, ali je Bog stvorio obe - Deni 8 god.

• Ljubav je kad kažeš dečaku da ti se sviđa njegova majica, pa je on nosi svaki dan - Noel 7 god.

• To je kad se jedna baka i jedan deka vole, a znaju se ceo život - Tomi 6 god.

• Jednom sam svirao na klaviru i mnogo sam se uplašio. Svi su me gledali. A onda sam video tatu kako mi se smeši. Samo on. Više se nisam plašio - Sindi 8 god.

• Moja mama me voli više od svih. Niko me sem nje ne ljubi pre spavanja - Kler 6 god.

• Ljubav je kad mama da tati najbolje parče piletine - Elejn 5 god.

• To je kad je tata sav znojav i smrdi, a mama ga gleda i kaže mu da je zgodniji nego Bred Pit - Kris 7 god.

• Ja znam da me moja starija sestra voli zato što mi da svu svoju staru odeću, a ona sebi kupi novu - Loren 5 god.

• Ne treba da kažeš da nekog voliš ako nije tako. Ali, ako nekog voliš treba da se prodereš - Džesika 7 god.

Priložio: Žarko Đorđević (Novi Sad)

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net>